

Výcvik školy Královské družiny

„Výcvik boje se zbraní i beze zbraně“

Vítejte ve škole Královské družiny, bojového výcviku a výcvikových metod historickými zbraněmi i beze zbraně, přesněji boje dlouhým mečem, krátkým mečem, kopím a beze zbraně, vytvořených během posledních dvou desítek let z 35 leté praxe v bojových uměních a s původem v učení jednoho ze zakladatelů moderní sebeobrany a výuky karate a aikida, mistra p. Zrůbka, *(staršího pána malého vzrůstu, co hodně uměl a poslal 130kg chlapa za tři prsty saltem k zemi)*, Franty Kolmana *(chlapa, co umí brousit krásně sklo a malovat a přesto poslal k zemi 4 soupeře, než se nadechli)* a dalších v kombinaci praxe boje dlouhým mečem.

Královská družina vznikla na začátku roku 2011 ustavením skupiny mladých nadšenců pro aktivity v oblasti historického šermu, učit se boji mečem a jinými zbraněmi. Během dalších let vznikly aktivity s pořádáním pseudo-historických akcí, jarmarků, soustředění atd. Výcvik boje dlouhým mečem byl základní aktivitou Královské družiny.

Královskou družinu provází zásady a pravidla morální i charakterová. Nejde jen o výcvik a fyzickou kondici. Základem je přísaha a kodex Královské družiny, s vůlí a snahou o pravdomluvnost z očí do očí, ochota pomoci druhým, platnost vlastního slova, obecně platné morální hodnoty, věrnost svým druhům, abstinence v požívání drog a omamných jedů *(fetáky neučíme)*, požívání alkoholu tak, aby jste jej s důstojností ustáli *(nezřízeným opilcům nepatří zbraň do ruky)* a v neposlední řadě práce s dětmi a mládeží, předávání znalostí a zkušeností v tomto duchu. Znalost historie a vlastenectví je potom další zájmovou oblastí skupiny. Není nutné takový být, nikdo nejsme "svatí" a dokonalí, podstatné je takové cíle si před sebe položit a snažit se jich dosáhnout.

Na každém samotném záleží, co za sebou v životě zanechá dobrého i zlého. Tento boj si v životě vede každý sám. Cílem pravidel Královské družiny je tak trochu pomoci vytváření skutečných a silných osobností, kteří si váží tradičních hodnot, chápou slovo respekt, v mládí s pokorou rostou a ve stáří požívají úcty, kteří něco skutečně umí a něco v životě dokáží. Takových, co si přečtou něco na internetu a samolibě hned všemu rozumí a řídí zeměkouli, 100 let po nich tráva neroste, těch je všude více než dost a vedou tento svět tam, kam právě spěje.

Královská družina je specifická i tím, že nespolupracuje s typy lidí, kteří se tváří jako nejlepší přátelé, ale když mají dodržet své slovo, neplatí nic z toho, co řeknou nebo slíbili. Závist, sobecká samolibost a sebelítost nebo vlastní prospěch je jejich hlavní cíl a Královská družina nespolupracuje s typy lidí, kteří se sice málo učili, ale všemu rozumí jako google inženýři a s typem lidí, co zneužívají své okolí k vlastnímu prospěchu na úkor druhých.

(Komu tato slova připadnou divná, směšná či zbytečná, tomu není pomoci)

Základní pravidla a nezbytné minimum:

- » Minimální věková hranice 10 roků (od 10-18 roků se souhlasem rodičů)
- » Dobrý zdravotní stav
- » Minimální fyzická zdatnost potřebná pro šerm
- » Minimální postřeh potřebný pro šerm
- » Meč a rukavice
- » Abstinence v požívání omamných a psychotropních látek (feťáky neučíme)
- » Charakterové předpoklady, slušnost, pravdomluvnost, čestnost, věrnost

Něco o šermu:

Šermířské umění bylo kdysi, stejně jako dnes, velmi často zaměňováno za mnohé co se šermu zdánlivě podobalo, ale se šermířským uměním to mělo pramálo společného. Když byl někdo v minulosti vojákem, válečníkem či bojovníkem, neznamenalo to, že musel být též šermířem, natož dobrým šermířem. Stejně tak dnes není automaticky šermířem nikdo pouze proto, že si koupí zbroj a meč, vyrazí do bitvy, kde řeže mečem či palcátem hlava nehlava do čehokoliv, bez ohledu na cokoliv a jása jak je nesmrtelný.

Šermíř musel a musí mít duši i srdce pro toto umění, musí důsledně a pravidelně cvičit a musí šermu rozumět, šerm cítit a ctít. Dnes si někteří koupí meč, zbroj, přečtou si pár listů z chytré knížky nejspíše Talhofera) a založí si skupiny krátkého, dlouhého či bůhví jakého meče, v zásadě nefunkční a považují se za šermíře.

Takoví nejdříve vyřadí z výcviku body, protože jsou nebezpečné, potom vyřadí základ šermu, střeh, protože nejspíše neví jak bod ze střehe soupeře odklonit nebo aby se nenapíchlí a jdou si zase hrát na šermíře. Jsou i tací, co si koupí do své válečné výzbroje kompletní brnění, hromadu mečů a při prvním tréninku křičí o pomoc, abyste jim do meče a brnění nemlátili moc silně, protože by se jim na meči udělaly zuby a na pancíři škrábance. Těch, co si na šermíře jen hrají, je velká spousta a většinou toho více namluví, než našermují. Takoví byli i v dávné době nejen gotické a většinou zaplnili polní nebo městské hřbitovy.

Co z toho vyplývá a co jsem chtěl výše uvedenými krátkými útržky začínajícím zájemcům o šerm sdělit? Že skutečných šermířů, kteří šerm považovali a považují za skutečné umění a mistrovství nebylo mnoho ani kdysi a není jich mnoho ani dnes. Co z toho vyplývá dále? Že žák se může naučit být šermířem pouze tehdy, když má o šerm skutečný zájem, vidí v tom více než nahodilou zábavu a vidí v tom více, než se s mečem vytahovat před děvčaty v tramvaji. Chápe, že se šermuje s mečem. Chápe, že meč je zbraň, která si zasluhuje úctu a respekt a že je to zbraň, která umí život bránit stejně jako ho brát a je třeba s mečem zacházet zručně, rozvážně i opatrně.

Jako učitel šermu si přeji, aby si dnešní žáci se zájmem o skutečný šerm s sebou nesli i zájem o zásady obecných morálních hodnot, měli zájem takové hodnoty uznávat a pokusit se podle nich žít. Skutečných rytířů není a nikdy nebylo dost. A věřte, že v dnešním deformovaném světě je lidí s rytířskými zásadami více než potřeba a v budoucnu bude zapotřebí ještě víc. Když už se někdo bude učit, nechť se učí být nejen šermířem, ale tak trochu i rytířem.

(Komu tato slova připadnou divná, směšná či zbytečná, tomu není pomoci)

Co je pro šermíře meč?

Pro mnoho lidí může meč (nebo jeho zbraň) znamenat mnohé. Pro některé je to kus naleštěného nebo rezavého železa, pro někoho hračka, předmět se kterým se honosí a vychloubá nebo naopak, se kterým dohání nedostatek vlastního sebevědomí, pro někoho je to zbraň vyvolávající panickou hrůzu.

Pro šermíře by měl být jeho meč (zbraň)cenností, o kterou se stará, ke které má vztah a která pro něj znamená (v historii by bezesporu znamenala) rozdíl mezi životem a smrtí. Pro šermíře znamená jeho zbraň ochranu jeho života a nebezpečí pro jeho soupeře. Šermíř svou zbraň chápe jak ve smyslu kvality, tak ve smyslu estetiky. Neznám šermíře, který by chtěl mít místo meče ošklivou motyku. S nadsázkou řečeno, dámy si vybírají své šperky, šermíři své zbraně.

S mečem se nedělají hlouposti, je to zbraň. Nepůjčuje se každému do ruky, zejména ne nečestným zvědavcům. Je to předmět, který patří do ruky šermířům, nikoliv lidem, kteří by svým dotekem zbraň obrazně řečeno ušpinili. Zbraň vyžaduje úctu, respekt a opatrnost.

Kdo je šermířem?

Mnoho lidí si myslí, že stačí vzít do ruky meč a je z něj šermíř. Jiní si myslí, že se stačí podívat ve filmu po nějakém šermířském postoji, několikrát si jej zkusí na tréningu a jsou z nich šermíři. Další si myslí, že když si navléknou brnění a vyjedou na nějakou tu "bitvu" kde se divoce mlátí navzájem, že se z nich stávají ostřílení šermíři. Jsou i tací, co sice zarputile trénují, povětšinou scéniku a přesto, že cvičí divadelní šerm, který se skutečným nemá mnoho společného, říkají si šermíři.

Skutečnost je jiná. Šermířem může být člověk, který má přirozený talent pro toto umění, který má pro šerm potřebnou fyzickou i psychickou kondici, má potřebný postřeh, dostatečnou sebekázeň a dostatečnou vůli trénovat, neustále se učit a zdokonalovat. Sebestřední jedinci s pocitem nesmrtnosti a neporazitelnosti mezi skutečnými šermíři nemají místo. V minulosti takoví končili dříve či později mrtví, v současnosti bez uznání, úcty a respektu i kdyby se sebeslavněji stavěli.

Žákům, kteří se přihlásí do školy šermu, mohou říci: "Jdete se učit umění, které není pro každého." Pokud se budete učit šermu i morálním zásadám čestnosti a věrnosti, velmi brzo poznáte, že máte být právem na co hrdí a již tím jste jiní než "mnozí" ostatní. Šerm není ani pro hlupáky, ani pro agresivní jedince. Šerm není ani pro vejtahy nebo početné jedince ducha mdlého nebo dokonce zbabělého. Velmi brzo zjistíte, že nepatříte mezi mutanty moderní doby, že nepatříte mezi ty, kteří preferují virtuální nesmysly, mnohdy si neváží rodičů a nemají úctu k lidem, neumí zatlouci hřebík, rozdělat oheň či přežít bez počítače, světla, tepla a jídla na vypínač.

V šermu musíte vše dělat naplno, doopravdy. Nemůžete si na nic hrát, protože to velmi rychle vyplyne na povrch. Učíte se postřeh, logiku, racionální uvažování, jste pohotoví, učíte se rychle a správně rozhodovat a mnoho, mnoho dalších věcí. Šerm je všestranně ušlechtilé umění, povznáší rozum i fyzickou kondici, podporuje tvůrčí stránku lidského ducha a pomáhá člověku utřídit si hodnoty, vážit si své vlastní i cizí důstojnosti a dává člověku schopnost tyto hodnoty bránit. Bavíme se tu o skutečném šermu, nikoliv o pseudo-šermířských moderních hrátkách.

(Komu tato slova připadnou divná, směšná či zbytečná, tomu není pomoci)

Osobní motto

» » » Vlast, rodinu a blízké je třeba chránit, proto neodkládej meč nikdy daleko. Vlastí rozumějme zem zděděnou po předcích, kde jsme se narodili, máme právo v ní žít a jsme povinni vlast bránit pro naše děti a děti našich dětí. Rodinou rozumějme svou rodinu a rodiče a prarodiče, o které jsme povinni se postarat, své děti a jejich děti, které jsme povinni řádně vychovat a příbuzné, které je potřeba podpořit. Blízkými potom rozumějme všechny kolem sebe, kvůli kterým jsme ochotni obětovat své výhody, výsady, majetek i zdraví. Neodkládat meč daleko lze chápat tak, že je třeba neztratit schopnost a odvahu bojovat a bránit své hodnoty, tedy zemi, kde žiji, aby i moje dítě mělo v budoucnu kde žít, schopnost chránit svou rodinu i blízké, protože vždy se najde někdo, kdo jim chce ublížit. ...

Kontaktní boj dlouhým mečem:

Co je kontaktní šerm dlouhým mečem? Stručně řečeno je to současný moderní název pro boj dlouhým mečem, kde jsou úderů vedeny skutečně vždy na tělo co nejkratší, nejrychlejší cestou s cílem zasáhnout soupeře, nikoliv jako u scénického šermu, kde se vedou úderů mimo tělo a viditelně s velkými rozmachy.

Kontaktní šerm nevyřazuje žádné prvky šermu jako je bod nebo střeh, tak jak to některé současné školy dělají. Aby protivník mohl vůbec zaútočit, vynechávají střeh a bod jenom proto, že jej neumějí odrazit a bojí se bodu bránit.

Kontaktní šerm se může jevit jako výrazně nebezpečnější než divadelní či jiné scénické druhy současného historického šermu. Opak je pravdou. Žák kontaktního šermu se učí nejen bezpečnostní prvky, ale je schopen a připraven úspěšně se bránit skutečnému útoku na rozdíl od scénického (divadelního) šermu, kde soupeři znají jen naučené pohyby a při improvizaci nebo chybě draze zaplatí, protože nevědí co s tím.

Základní výcvik:

- žák
- kadet
- absolvent

fyzická zdatnost pro kadety v sérii cvičení a přezkoušení (20 kliků, 50 dřepů, 50 sklapovaček, 20 schybů, 1.500 m běh, 50x upažení s mečem, 50x předpažení s mečem na každou ruku, 50 kroužených osmiček hrotem předpažené ruky, správný střeh, oboustranné střehy, kombinované střehy, kryty proti bodu a hornímu seku, kryt proti pravému a levému hornímu seku.)

opakování žákovského tréninku

pokročilá cvičení: logické zhodnocení soupeře, odhad vzdáleností, pokročilé střehy a kryty, volba střehu, volba krytu, výpady a protivýpady, volba protiútoků, návraty do střehu, vazba zbraně, změny vzdáleností a iniciativa.

(Komu tato slova připadnou divná, směšná či zbytečná, tomu není pomoci)